

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/1236/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124313846
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6124313846.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s., so sídlom Hraničná 662/17, 058 89 Poprad, IČO 36 500 968, proti povinnej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., o vymoženie 751,73 eur s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Jaroslavom Špičkom, Exekútorový úrad Vranov nad Topľou so sídlom Okulka 24/11, 093 01 Vranov nad Topľou, pod sp. zn. 399EX 524/24, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Návrh povinnej na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 24.05.2024 domáhal od povinnej vymoženiu 751,73 eur s prísl. na podklade exekučných titulov – rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12Csp/58/2021-95 zo dňa 21.09.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č.k. 17CoCsp/24/2023-133 zo dňa 18.05.2023 a uznesenia Okresného súdu Poprad č.k. 12Csp/58/2021-139 zo dňa 21.08.2023. Exekučný súd dňa 05.06.2024 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59Ek/1236/2024, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Súdny exekútor dňa 28.04.2026 predložil súdu návrh povinnej na zastavenie exekúcie, v odôvodnení ktorého povinná uviedla, že nehnuteľnosť, ktorej sa predmetná pohľadávka týka, predala ešte v roku 2014 p. A. B. s manželkou. Tento pán bol súčasne konateľom vo svojej realitnej kancelárii. V čase od roku 2014 do roku 2019 previedol túto nehnuteľnosť na realitnú kanceláriu. Podľa jeho vlastného vyjadrenia preto, aby sa výdavky na nehnuteľnosť netýkali jeho osoby, ale realitnej kancelárie. Povinná ďalej uviedla, že súdny spor s týmto pánom prebiehal takmer sedem rokov, aby jej bola vyplatená finančná odmena v zmysle kúpnej zmluvy. V rozpore so zákonom v tomto prípade je, že Okresný súd v Poprade nevypočul skutočného vlastníka, t.j. p. B. s manželkou. V tejto nehnuteľnosti už nebýva od roku 1969, neprenajímala ju a nesúhlasila ani s tým, aby v nej ktokoľvek býval počas jej vlastníctva. V uvedenej nehnuteľnosti býval. D. E. (jej brat) až do roku 2018, nerešpektoval rozhodnutie súdu o vypratani nehnuteľnosti, o ktoré požiadal p. B., z nehnuteľnosti sa odsťahoval až po príslube p. B., a to za určitej finančnej výhody, pričom povinná toto považuje za korupciu. Podotýka, že ani on sa nezúčastnil a ani nebol predvolaný na Okresný súd v Poprade ohľadom pohľadávky, ktorá je od nej vymáhaná. Predmetná pohľadávka vznikla až v roku 2019. Z vyššie uvedených dôvodov boli porušené jej základné a ľudské práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a to Okresným súdom v Poprade aj Krajským súdom v Prešove. Povinná v ďalšej časti návrhu uviedla, že kľúče od nehnuteľnosti získal p. B. od úplne cudzej osoby, bez jej vedomia a v jej neprítomnosti, pričom nevie za akých podmienok. Do nehnuteľnosti nemala prístup, takže nemohla mať ani žiadnu spotrebu vody. Vymáhať pohľadávku za nehnuteľnosť, v ktorej nebývala, neprenajímala, nemala do nej prístup (dokonca ani k svojim osobným veciam), keďže nebola jej majetkom od roku 2014 je určite v rozpore s dobrými mravmi. Oprávnenému písomne oznámila, že nie je vlastníčkou nehnuteľnosti. Prečo oprávnený nekontaktoval skutočného vlastníka? Nový vlastník

sa prihlásil k odberu energií a vody až vo februári 2019 a súčasne nehnuteľnosť predal viceprimátorovi mesta Poprad. Právnomu zástupcovi oprávneného pravdepodobne postačovalo osobné vyjadrenie p. B. a jeho právneho zástupcu k predmetnej skutočnosti. K tomuto vyjadreniu sa však nemala možnosť vyjadriť, čo je v rozpore so zákonom. Vypočutie neprebehlo na Okresnom súde v Poprade osobne, písomne, ani žiadnym iným spôsobom a to aj napriek tomu, že požiadala o predvolanie p. B. s manželkou a ich vyjadrenie k predmetnej skutočnosti. Pokiaľ by právny zástupca oprávneného takýmto vyjadrením disponoval, nebola s ním oboznámená, takže sa k nemu nemohla ani vyjadriť. Už v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie uviedla tieto zásadné argumenty, s ktorými sa krajský súd náležite nevysporiadal. Z uvedených dôvodov preto podáva návrh na zastavenie exekúcie v celom rozsahu.

3. Exekučný súd konštatuje, že oprávnený sa k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nevyjadril.

4. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

5. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

6. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Exekúciu možno vykonať za účelom uspokojenia len skutočne existujúcich práv a povinností za podmienok a spôsobom, ktoré sú stanovené zákonom. Jednou z materiálnych podmienok každej exekúcie je existencia exekučného titulu, t.j. právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, resp. iného vykonateľného rozhodnutia, ktorého vykonanie zákon pripúšťa (§ 45 Exekučného poriadku). Inak povedané účelom exekučného konania je nútený výkon tej povinnosti, ktorá bolo účastníkovi s konečnou platnosťou uložená v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu.

11. Pokiaľ povinná v návrhu na zastavenie exekúcie poukazuje na priebeh konania pred Okresným súdom v Poprade a na skutočnosti majúce základ vo vlastníctve k nehnuteľnosti, ktorej sa pohľadávka

oprávneného týka, exekučný súd na tomto mieste dáva povinnej do pozornosti, že exekučný poriadok jej na jednej strane umožňuje uplatniť procesnú obranu podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne stanovených zákonom, na strane druhej zároveň ustanovuje, že v návrhu možno namietať predovšetkým tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnej známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má teda povinná možnosť namietať všetky skutočnosti dôvodiacie zastavenie exekúcie, ktoré nastali najmä po vydaní exekučného titulu. Ak povinná namieta, že k nehnuteľnosti nemala prístup a teda nemohla mať ani žiadnu spotrebu vody v dôsledku čoho vymáhanie pohľadávky súvisiacej s nehnuteľnosťou, v ktorej nebývala a ktorú ani neprenajímala je v rozpore s dobrými mravmi, exekučný súd nemôže konštatovať iné ako to, že ide o skutočnosti, o ktorých sa pojednáva v rámci základného konania a tieto sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Účelom exekučného konania je totiž nútený výkon povinnosti, ktorá bola účastníkovi s konečnou platnosťou uložená v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu.

12. Súd v týchto súvislostiach ďalej uvádza, že základným predpokladom vykonania exekúcie je existencia práva oprávneného domáhať sa od povinného vymoženého toho, čo mu exekučný titul ukladá za predpokladu, že povinný si povinnosť exekučným titulom dobrovoľne nespĺnil. Právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu je záväzné, nezmeniteľné a vynútiteľné, pričom platí, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať jeho vecnú správnosť a takéto rozhodnutie nie je možné v rámci exekučného konania meniť a ani ho zrušiť. Ako už bolo uvedené, účelom exekučného konania je nútený výkon povinnosti, ktorá bola účastníkovi s konečnou platnosťou uložená v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu. V prípade, ak povinná nesúhlasila s uloženou povinnosťou, svoju obranu mala uplatniť zákonom stanoveným spôsobom a to využitím práva podať proti rozhodnutiu riadny opravný prostriedok (odvolanie). Súdu je zrejmé, že povinná proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa konajúceho v základnom konaní uplatnila procesnú obranu podaním odvolania, no zároveň nemôže byť spornou ani tá skutočnosť, že o odvolaní povinnej bolo odvolacím súdom právoplatne rozhodnuté a tu je nutné dodať, že pokiaľ odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a toto rozhodnutie sa stalo právoplatné a následne vykonateľné, exekučný súd nemá žiadnu právomoc zasahovať do právoplatných rozhodnutí súdov a rovnako mu tak neprináleží ani posudzovať činnosť súdov rozhodujúcich v základnom konaní. Exekučný súd totiž nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo súd dovolací, teda súd, v ktorého právomoci je prieskum vecnej správnosti rozhodnutia vydaného v pôvodnom (základnom) konaní, keďže v systéme súdnej moci je zaradený v jej poslednej fáze, ktorej úlohou je zabezpečiť vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva a teda návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako ďalší opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Súd s poukazom na uvedené je preto viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie vecne posudzovať. V exekučnom konaní súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu, ktorý exekučný titul vydal) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by skutočne existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008).

13. Vo väzbe na uvedené exekučný súd ako nedôvodné vyhodnotil námietky povinnej uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie, nakoľko ide o skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu a pokiaľ ich povinná namieta v exekučnom konaní, tieto sú pre rozhodnutie v konaní o jej návrhu irelevantné. Z dôvodu, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní. Pre pochopenie účelu exekučného konania súd poukazuje na to, že civilné konanie sa delí na základné (vyhladávacie), v ktorom sa poskytuje procesná ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu, a na vykonávacie (exekučné), v ktorom dochádza k uskutočneniu núteného výkonu subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, ak nebolo povinnou stranou splnené dobrovoľne.

14. Exekučný súd napokon uvádza, že inštitút zastavenia exekúcie za súčasne platnej a účinnej právnej úpravy je zakotvený v ust. § 61k a § 61n Exekučného poriadku, keď o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súd a z dôvodov ustanovených v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Súd o zastavení

exekúcie vykonávanej na vymożenie peňažnej pohľadávky rozhodne, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo ak bol exekučný titul zrušený alebo je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, alebo ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Inak povedané, exekučný súd rozhodne o zastavení exekúcie len za predpokladu, že bol naplnený niektorý z vyššie uvedených dôvodov. Vzhľadom na to, že orgány verejnej moci musia konať podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR len v medziach a v rozsahu stanovenom zákonom, exekučný súd s poukazom na skutočnosť, že povinná v návrhu na zastavenie exekúcie nepoukázala na žiaden z týchto dôvodov nemôže v posudzovanej veci prijať iný právny záver než ten, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie nie je dôvodný.

15. Vzhľadom na doposiaľ uvedené tak súd uzatvára, že argumentácia povinnej uvedená v návrhu na zastavenie exekúcie nemôže obstáť a keďže v návrhu na zastavenie exekúcie povinná neuviedla žiadne ďalšie skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.